

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ
СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА
ST. JOSEPH THE BETROTHED

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH
5000 N CUMBERLAND AVE, CHICAGO, IL 60656

773-625-4805 WWW.STJOSEPHUKR.COM STJOSEPHUCC@GMAIL.COM

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK -PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. FR. ANDRIY DELISANDRU –ASSOCIATE PASTOR

REV. PROTDEACON MARKO KRUTIAK

INTENTIONS

SUN AUG 4TH-7 HOLY YOUTHS OF EPHEBUS; VENERABLE MARTYR EUDOCIA

7:30 AM– Pray for the seniors of the parish

9:30 AM - Pray for the sick and shut ins of the parish;

11:30 AM - Pray for the youth of the parish

6:00 PM - Pray for strength and perseverance of the Ukrainian soldiers

MON AUG 5TH - COMMEMORATION OF KYIV SOBOR CONSECRATION; MARTYR SESIGNIUS; FOREFEAST OF TRANSFIGURATION

9:00 AM– Pray for those struggling with addiction

6:30 PM - VESPPERS

TUES AUG 6TH — TRANSFIGURATION OF OUR LORD JESUS CHRIST

9:00 AM– Pray for the sick and shut-ins of our parish

6:30 PM - DIVINE LITURGY

WED AUG 7TH —VENERABLE-MARTYR DOMETIUS

9:00 AM- Divine Liturgy

THURS AUG 8TH - HIEROMARTYR EMILIAN OF CYZICUS, CONFESSOR

9:00 AM- Divine Liturgy

FRI AUG 9TH - APOSTLE MATTHIAS

9:00 AM–Pray for the children in Ukraine

SAT AUG 10TH — MARTYR & ARCHDEACON LAWRENCE

9:00 AM–Divine Liturgy

5:00 PM– Vespers /вечірня

CANDLES FOR AUGUST 2024

Memorial Candles

* In loving memory Volodymyr Bilanycz 10 Years (Helen Bilanycz & Family)

* Available

Perpetual Oil Lamp

Health & Blessings for Helen Kocur & Family

Lady of Hoshiw Shrine

* Birthday Blessings for Marta & Taras

* Available

Mother of God Shrine

* In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas & Zubrycky Families (*L Zubrycky*)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Birthday Remembrance Pavlo

* Available

Mother of God

* Birthday Remembrance Taras

* Available

St. Joseph the Betrothed

* Available

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Health for Gretchen & Antin

* Health and Birthday Blessings for Peter

Our Lady of Protection

* Health for Kalyna & Olesh

* Available

Дорогі в Христі !

Маємо велике прохання, подавати вчасно ваші інтенції враховуючи наші робочі години, так як ми не можемо обробити інформацію і подати її вчасно на ваш запит. Наприклад, якщо ви висилаєте інтенції в п'ятницю після 5 pm або в суботу зранку, ми фізично не можемо їх подати вчасно на Святу Літургію. **Дякуємо за розуміння!**
Канцелярія парафії святого Йосифа

“AND THE PRAYER OF FAITH SHALL SAVE THE SICK, AND THE LORD SHALL RAISE HIM UP”

PRAY FOR THE SICK - Oleh Karavan, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Helen Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszcz, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam., pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry, protection for our children,

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 24/207

**«Євангеліє – сила Бога на спасіння кожному, хто вірує» (Рим. 1, 16):
Послання Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви 2024 року
до духовенства, монашества та мирян УГКЦ**

*А як вони розмовляли та сперечалися між собою,
сам Ісус, наблизившись, ішов разом з ними (Лк. 24, 15).*

Дорогі брати і сестри в Христі!

Ми, єпископи Української Греко-Католицької Церкви з України та різних куточків світу, від 2 до 12 липня зібралися біля стіп Зарваницької чудотворної ікони Матері Божої на щорічний Синод. Уперше від початку повномасштабного вторгнення всі єпископи нашої Церкви прибули до Зарваниці, щоб бути разом зі своїми вірними, розділити їх біль і тривоги. Щодня ми підносили молитви за справедливий мир і завершення війни, яку злочинно та підступно розпочала Росія проти нашого народу й вільної України. Тими днями, коли відбувався наш Синод, російська брутальність перетнула ще одну межу: щоб зламати нашу волю до опору, ворог вдарив по найбільш незахищених — хворих дітях з усієї країни, які лікуються в центральній дитячій лікарні Києва. Але всупереч цьому ганебному задуму, ми досвідчили солідарність і доброту – тисячі людей розбирали уламки знищених будівель, прихистили постраждалих, і за кілька годин зібрали кошти на відбудову лікарні. У цій трагедії ми побачили все найжахливіше і найвеличніше, на що здатна людина. Ми побачили, що в серцевині нашої волі до опору є людяність і емпатія.

Незважаючи на жахливий контекст, ми шукали відповіді, як у час цих випробувань і страждань проповідувати Христове Євангеліє, як євангелізувати, як бути благовісниками надії для ближніх і зовнішнього світу. Це було головною темою нашого Синоду.

Наш народ продовжує своє паломництво до повної свободи від поневолення з боку імперії зла, яка спершу в образі царської та комуністичної Росії, а тепер у вигляді путінського злочинного режиму заперечувала і заперечує саме право українців на існування і будування власного буття у світлі Божої правди і Божого закону. Ми не забуваємо і не даємо світові забути, що російська окупація несе смерть і злочини проти людяності. Це – повторний геноцид. Це – повторні заборони нашої Церкви, яка знову й знову воскресає зі своїм народом.

У стражданнях українців по-новому виявляється земний шлях нашого Спасителя, якого вороги без причини зненавиділи (пор. Ів. 15, 25), із задрості видали (пор. Мр. 15, 10), із лютою злобою катували (пор. Ів. 19, 3) і безжалісно вбили на хресті (Мр. 10, 34). Заповідаючи свої терпіння, Ісус Христос дав своїм учням непомильну обітницю воскресіння: «Син Чоловічий буде виданий первосвященникам та книжникам, і засудять Його на смерть, і видадуть Його поганам; і насміхатимуться з Нього, плюватимуть на Нього, бичуватимуть Його й уб'ють, Він же по трьох днях воскресне» (Мр. 10, 33–34). Коли апостоли чули ці слова, то навряд чи усвідомлювали, що їм доведеться пережити, і, можливо, більше думали про обіцянку Царства, аніж про смерть Учителя. Тому в день Страсної п'ятниці кожному з них здавалося, що це вже кінець. Навіть після перших звісток про Воскресіння двоє учнів дорогою до Емауса тривожаться, їх атакують численні сумніви і питання.

У жахливих умовах війни в українському суспільстві також вирує чимало сумнівів і питань, які

ми, душпастирі, не можемо залишити без уваги, хоча й не маємо на них вичерпної відповіді. Часто молитва нашого народу нагадує крик псалмоспівця, який переживає самотність і зневажену справедливість.

Ми маємо відкрити для себе самих присутність Христа в нашому паломництві, як це досвідчили два учні з Емауса (пор. Лк. 24, 13–23). Збентежені і втомлені, вони дозволили просвітити і зігріти свої серця Божим словом, що лунало з уст Воскреслого, а відтак пізнали Його самого на ламанні хліба. Так само і ми, як Церква і народ, покликані просвічуватися Божим словом надії, правди і життя та скріплювати себе небесною поживою – найсвятішими Тілом і Кров'ю нашого Спасителя. У них Господь дарує нам запоруку перемоги і вічного життя, над яким смерть вже не має жодної сили, бо ми носимо в собі завдаток воскресіння, згідно із Христовою непомильною обітницею: «Хто тіло Моє їсть і кров Мою п'є, той живе життям вічним, і Я воскресу його останнього дня» (Ів. 6, 54).

Дорогі в Христі, кріпимося Божим Словом, бо в ньому – Дух і життя (пор. Ів. 6, 63), джерело і запорука нашої надії! Коли чуємо сирени, коли на нас звідусіль несуться потоки невтішних новин, коли навколо ширяться зневіра, страх і безнадія, – берімо в руки Святе Письмо, виливаймо перед Богом наші жалі й болі, разом шукаймо світло і потрібну силу. Адже св. Павло нас запевняє, а тисячолітній досвід нашого народу та нашої нескореної Церкви-мучениці підтверджує, що «Євангеліє – сила Божа на спасіння кожному, хто вірує» (Рим. 1, 16).

Сила Божа, як животворне дихання воскреслого Спасителя, оживляє нас щоразу, коли Церква проголошує Христове Євангеліє сучасній людині. Це проголошення (керигма) живо уприсутнює Господню дію в нашому сьогодні. Це живе слово Доброї Новини про воскресіння Христове, Божу любов до нас, прощення гріхів і причастя життя вічного є передаванням кожному, хто вірує, самого Джерела нашої надії та сили християнської стійкості. Воно [проголошення] звіщає нам не про минулі діла Божі, а про те, що Він діє стосовно кожного з нас особисто *саме сьогодні* силою і діянням Святого Духа. Коли ворог сіє смерть і хоче нас полонити її царством безнадійності та зневіри, Христова Церква несе у своїй проповіді життя і воскресіння, надію на спасіння кожному, хто вірує, та веде його до причастя Святих Таїнств. Ось чому *поширення* цього євангельського Слова у всіх вимірах нашого особистого і суспільного життя задля того, щоб його сила пронизувала теперішню культуру, а його світло преображало спосіб мислення та діяльність людини (євангелізація), і *передавання віри* всім, хто ще не пізнав Христа, є осердям місії всіх Його учнів – наших сучасників. Це про нас, особливо тих, хто покликаний до служіння Божого Слова, промовляє св. апостол Павло: «Бо коли я проповідую Євангелію, нема мені від того слави, бо це мій обов'язок; і горе мені, коли б я не проповідував Євангелію» (I Кор. 9, 16).

Закликаємо всіх вірних нашої Церкви щоденно читати Боже Слово і роздумувати над ним у парафіяльних спільнотах біблійного апостоляту. Хай наші родини будуть першим місцем, де передається скарб віри новим поколінням християн, де практикується спільна молитва і читання Святого Письма і де різні покоління укріплюють одне одного свідченням віри і терпеливою та вірною любов'ю. Проте пам'ятаймо, що Боже Слово завжди веде до причастя Святих Таїнств і сповнюється в Літургії Христової Церкви так, як горіло серце учнів на шляху до Емауса, коли Ісус промовляв до них у дорозі, але пізнати Його вони змогли лише на ламанні хліба – причасті Його життя і воскресіння у Таїнстві Євхаристії (Лк. 24, 35).

Наслідки російських обстрілів є очевидними, зокрема у вигляді смертей і каліцтва українців. Однак на тілі нашого народу є рани, про які ми менше чуємо із щоденних новин. Маємо на увазі тягар, який випав на долю українських родин, які хоронять своїх загиблих, доглядають поранених, розшукують зниклих безвісти, розділяють посттравматичний синдром ветеранів. Загрозливою в нашому суспільстві стає статистика розлучень, розірваних сімей, розкиданих по світу членів родин. Тому ми й надалі прагнемо приділяти нашим сім'ям особливу душпастирську увагу. Закликаємо душпастирів і всю спільноту вірних піклуватися про родини загиблих і всіх, хто поруч із нами страждає, почувається самотнім чи покинутим. Тут доречно згадати слова світлої пам'яті папи Венедикта XVI, який наголошував: «Церква – це Божа сім'я у світі. У цій сім'ї не може бути нужденних. Притча про милосердного самарянина передбачає універсальність любові, скерованої до того, хто потребує допомоги, до «випадкового зустрічного» (пор. Лк. 10, 31), хоч би ким він був. Поряд із такою заповіддю церковним завданням залишається, щоб у Церкві як родині не страждав жоден з її членів» (Енцикліка «Бог є любов», 25).

Маючи на душі й тілі глибокі рани, які нам вже завдала і щоденно завдає війна, «приступаймо з довір'ям до престолу благодаті, щоб отримати милість і знайти благодать на своєчасну поміч» (пор.

Євр. 4, 16). Зокрема, часто приступаймо до Таїнства Сповіді та не вагаймося нести всі наші рани, недуги і хвороби до милосердного Господа – Лікаря душ і тіл – у Таїнстві Єлеопомазання. Саме в цих Таїнствах, які Церква називає Таїнствами зцілення, наш Спаситель і Господь бажає огорнути нас своєю милосердною любов'ю та вилити на наші зболені душі й серця цілющий бальзам своєї благодаті. Дозвольмо Йому це зробити! Дозвольмо Йому зцілювати нас щоденно, долаючи силою Божої любові наслідки війни і відновлюючи нас до нової надії та нового життя.

Це нове життя – це життя Христа розп'ятого і воскреслого в нас, яке являє себе світові в наших вчинках милосердної і співчутливої любові. Тож серед усіх випробувань і страждань наших днів не опускаймо рук, а продовжуймо творити добро всім, а передусім «рідним у вірі» (пор. Гал. 6, 10), нашим стражденним братам і сестрам на рідних землях, в Україні. Повторюємо заклик із нашого торішнього послання, яке хай залишиться для нас дороговказом у щоденних рішеннях і діях: «Не дозволяй, щоб зло тебе перемогло, але перемагай зло добром» (Рим. 12, 21)! Якщо кожен із нас щодня зробить бодай одне конкретне добре діло, ми невпинно крок за кроком наблизитимемо перемогу Божої правди.

Прагнемо висловити глибоку вдячність усім тим, хто вже зараз своїм буттям являє світові життя воскреслого Господа в нашому народі: нашим захисникам, волонтерам, медикам і капеланам, які єднаються в любові та самопожертві з Христом і подають приклад найвищої любові, що віддає життя за своїх друзів (пор. Ів. 15, 13).

Спішимо зі словами християнської розради до всіх, хто оплакує своїх загиблих чи розшукує безвісти зниклих, і запевняємо їх у молитовній близькості. Молимося за поранених і травмованих, за визволення полонених і насильно депортованих, за всіх, хто перебуває під тимчасовою окупацією та за наших братів і сестер в розсіянні суцях.

Дякуємо братам і сестрам у вірі та всім людям доброї волі в усьому світі, які пам'ятають про нас, які підтримують нас і які моляться з нами та за нас, утверджуючись разом із нами в пасхальній вірі і надії. На всіх прикликаємо безмежне Боже милосердя, Божу силу і заступництво нашої Небесної Матері – Пресвятої Богородиці.

Спогадуючи великий дар Хрещення для нашого народу, ми прагнемо відновити обіцянки вірності Христові, а разом з тим – укріпитися в пасхальній вірі та надії. Як Його учні, як діти воскресіння, ми твердо віримо, що неодмінно настане і наш «третій день» – день воскресіння, день перемоги правди і любові над гріхом, ненавистю і пеклом, настане ясний світанок нашого українського Великодня!

Оживлені цією вірою і християнською надією, ми вже тепер посеред випробувань і страждань проголошуємо на весь світ благовість спасіння словами Апостола народів: «Нас тиснуть звідусіль, але ми не пригноблені; ми в труднощах, та ми не втрачаємо надії; нас гонять, та ми не покинуті; ми повалені, та не знищені. Увесь час носимо в тілі мертвоту Ісуса, щоб і життя Ісуса в нашій житті було явним. Нас бо увесь час живими віддають на смерть із-за Ісуса, щоб і життя Ісуса було явним у нашій смертній тілі» (II Кор. 4, 8–11).

Хай Божий Дух надалі нас провадить і оживляє, нехай зробить нас зняряддям Божої любові і Божого миру та благовісниками надії і життя! Хай на цій дорозі заступаються за нас Пресвята Богородиця і святі та праведники української землі!

Благословення всемогутнього Бога Отця, і Сина, і Святого Духа нехай зійде на наш народ і перебуває з усіма нами завжди!

Від імені Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого рівноапостольного, великого князя Володимира,
у святому Хрещенні названого Василієм,
15 липня 2024 року Божого

Отцям-душпастирям доручаємо зачитати вірним це Послання після кожної Божественної Лі-

UKRAINIAN GREEK CATHOLIC CHURCH
SVIATOSLAV SHEVCHUK
MAJOR ARCHBISHOP OF KYIV-HALYCH

Вих. ВА 24/207 ENG

**“THE GOSPEL IS THE POWER OF GOD TO SALVATION
FOR EVERYONE WHO BELIEVES” (Rm 1:16)**

Pastoral Letter of the Synod of Bishops
of the Ukrainian Greek-Catholic Church 2024
To the Clergy, Religious and Lay Faithful of the UGCC

*While they were talking and discussing together,
Jesus himself drew near and went with them (Lk 24:15).*

Dear Brothers and Sisters in Christ!

We, the bishops of the Ukrainian Greek-Catholic Church from Ukraine and various parts of the world, have gathered at the feet of the miraculous icon of the Mother of God in Zarvanytsya from July 2 to 12 for the annual Synod. For the first time since the beginning of the full-scale invasion, all the bishops of our Church came to Zarvanytsya, to be together with their faithful, to share their pain and trepidations. Every day we offered up prayers for a just peace and an end to a war that was criminally and insidiously initiated by Russia against our people and a free Ukraine. In the days when our Synod was held, Russian brutality crossed another line: in order to break our will to resist, the enemy attacked the most vulnerable – sick children from all across the country being treated in the central children's hospital in Kyiv. But despite this shameful plan, we witnessed solidarity and kindness—thousands of people sifted through the ruins of destroyed buildings, sheltered the injured, and within a few hours collected funds for the reconstruction of the hospital. In this tragedy, we saw all a person is capable of—the most terrible and the most magnificent. We saw that at the core of our will to resist there is humanity and empathy.

Despite the terrible context, we sought answers—on how to preach the Gospel of Christ in this time of trials and suffering, on how to evangelize, how to be messengers of hope for our neighbors and the outside world. This was the main topic of our Synod.

Our people continues its pilgrimage to full freedom from enslavement by the empire of evil which, first in the form of tsarist and communist Russia, and now in the form of Putin's criminal regime, denied and continues to deny the very right of Ukrainians to exist and to build their own existence in the light of Divine truth and Divine law. We do not forget and do not let the world forget that Russian occupation brings death and crimes against humanity. What we have is recurring genocide. What we have are recurrent prohibitions of our Church which nonetheless rises again and again with its people.

In the suffering of Ukrainians, the earthly journey of our Savior is revealed once again, a Savior whom enemies hated without cause (cf. Jn 15:25), betrayed out of envy (cf. Mk 15:10), tortured with fierce malice (cf. Jn 19:3) and mercilessly killed on the cross (Mk 10:34). Foretelling his passion, Jesus Christ gave his disciples an infallible promise of resurrection: “The Son of Man will be delivered over to the chief priests and the scribes, and they will condemn him to death and deliver him over to the Gentiles. And they will mock him and spit on him, and flog him and kill him. And after three days he will rise” (Mk 10:33-34). When the apostles heard these words, they hardly realized what they would have to go through, and perhaps they thought more about the promise of the Kingdom than about the Teacher’s death. Thus, on the day of Good Friday, it seemed

---

to each of them that it was already the end. Even after initial reports of the Resurrection, the two disciples on the road to Emmaus are distressed, they are assailed by numerous doubts and questions.

In the terrible conditions of war, within Ukrainian society there are also many doubts and questions which we, pastors, cannot ignore, even though we do not have an exhaustive answer to them. Often the prayer of our people resembles the cry of the psalmist who experiences loneliness and injustice.

We must discover for ourselves the presence of Christ in our pilgrimage as the two disciples from Emmaus experienced (cf. Lk 24:13-23). Confused and tired, they allowed their hearts to be enlightened and warmed by the word of God that came from the mouth of the Risen One, and then they recognized Him in the breaking of bread. In the same way, we, as a Church and a people, are called to be enlightened by God's word of hope, truth, and life, and to strengthen ourselves with heavenly food - the most holy Body and Blood of our Savior. In them, the Lord gives us the pledge of victory and eternal life over which death no longer has any power because we carry within us the deposit of resurrection according to Christ's infallible promise: "Whoever eats my flesh and drinks my blood has eternal life, and I will raise him up on the last day" (Jn 6:54).

Beloved in Christ, let us be strengthened by the Word of God, for in it is the Spirit and life (cf. Jn 6:63), the source and pledge of our hope! When we hear sirens, when streams of disheartening news come at us from everywhere, when despondency, fear, and hopelessness surround us, let us take the Holy Scriptures in our hands, pour out our sorrows and pain before God, and together look for light and the necessary strength. After all, St. Paul assures us, and the thousand-year experience of our people and our unyielding martyr-Church confirms that "the Gospel is the power of God to salvation for everyone who believes" (Rm 1:16).

The power of God, like the life-giving breath of the risen Savior, revives us every time the Church proclaims the Gospel of Christ to each person today. This proclamation (kerygma) vividly makes the Lord's action present in our daily reality. This living word of the Good News about Christ's Resurrection, God's love for us, the forgiveness of sins, and the communion of eternal life conveys to everyone who believes the very Source of our hope and the power of Christian perseverance. It [this proclamation] informs us not of past works of God, but of the fact that He acts in relation to each of us personally *this very day* by the power and action of the Holy Spirit. When the enemy sows death and wants to imprison us in his kingdom of hopelessness and despair, the Church of Christ in its proclamation brings to each person who believes life and resurrection, hope of salvation, and leads them to communion of the Holy Mysteries. That is why *spreading* this Word of the Gospel into all dimensions of our personal and social life, so that its power might permeate contemporary culture, and its light transfigure the way of human thinking and acting (evangelization), and *transmitting the faith* to all who have not yet come to know Christ, is the core mission of all His disciples – our contemporaries. It is about us, especially those who are called to serve the Word of God, that St. Paul the Apostle speaks: "For if I preach the gospel, that gives me no ground for boasting. For necessity is laid upon me. Woe to me if I do not preach the gospel!" (1 Cor 9:16).

We call on all the faithful of our Church to read God's Word daily and meditate on it in parish bible apostolate communities. Let our families be the first place where the treasure of faith is passed on to new generations of Christians, where praying together and the reading of the Holy Scriptures are practiced, and where different generations strengthen one another through a witness of faith and through patient and faithful love. However, let us remember that God's Word always leads to the partaking of the Holy Mysteries and is fulfilled in the Liturgy of Christ's Church in the same way that the hearts of the disciples burned on the way to Emmaus, when Jesus spoke to them on the way, but they could only recognize Him in the breaking of bread—in partaking of His life and resurrection in the Mystery of the Eucharist (Lk 24:35).

The consequences of Russian shelling are obvious, in particular in the form of Ukrainians being killed or maimed. However, there are wounds on the body of our people that we hear less about in the daily news. We speak of the burden that has fallen on Ukrainian families who bury their dead, care for the wounded, search for the missing, and share the post-traumatic syndrome of veterans. Statistics of divorces, of broken families, of family members scattered around the world—all represent threats to our society. Therefore, we continue striving to give special pastoral attention to our families. We call on the parish clergy and the entire community of the faithful to care for families who have lost loved ones, and for everyone who is suffering near us, who feels alone or abandoned. Here it is appropriate to recall the words of Pope Benedict XVI who emphasized: "The Church is God's family in the world. In this family no one ought to go without the necessities of life... The parable of the Good Samaritan remains as a standard which imposes universal love towards the needy whom we encounter 'by chance' (cf. Lk 10:31), whoever they may be. Without in any way detracting from this commandment of universal love, the Church also has a specific responsibility: within the ecclesial family

---

no member should suffer through being in need” (Encyclical *Deus caritas est*, 25).

Having deep wounds, which the war has already inflicted on us and inflicts each day on our soul and body, “let us then with confidence draw near to the throne of grace, that we may receive mercy and find grace for help in time of need” (cf. Heb 4:16). In particular, let us often approach the Sacrament of Confession and not hesitate to bring all our wounds, ailments, and diseases to the merciful Lord – the Physician of souls and bodies – in the Sacrament of Anointing. It is in these Sacraments, which the Church calls the Sacraments of healing, that our Savior and Lord wants to embrace us with his merciful love and pour out the healing balm of his grace on our aching souls and hearts. Let us allow Him to do it! Let us allow Him to heal us daily, overcoming the effects of war with the power of God’s love, and restoring us to new hope and new life.

This new life is the life of the crucified and risen Christ in us, which reveals itself to the world in our acts of merciful and compassionate love. Therefore, in the midst of all the trials and sufferings of our days, let us not give up, but let us continue to do good to everyone, and above all to “those who are of the household of faith” (cf. Gal 6:10), to our suffering brothers and sisters in our native lands, in Ukraine. We repeat the call from our pastoral letter of last year, which should remain a guide for us in our daily decisions and actions: “Do not be overcome by evil, but overcome evil with good!” (Rm 12:21). If each of us does at least one concrete good deed every day, we will steadily step by step bring closer the victory of God’s truth.

We want to express our deep gratitude to all those who by their very being are already showing to the world the life of the risen Lord in our people: our defenders, volunteers, doctors and chaplains, who are united with Christ in love and self-sacrifice, and provide an example of the highest love, which lays down its life for its friends (cf. Jn 15:13).

We hasten with words of Christian comfort to all those who are mourning their dead or searching for those missing without trace, and we assure them of our prayerful closeness. We pray for the wounded and traumatized, for the liberation of those in captivity and forcibly deported, for all those under temporary occupation, and for our brothers and sisters scattered across the globe.

We thank our brothers and sisters in faith and all people of good will throughout the world who remember us, who support us, and who pray with us and for us, being confirmed together with us in Paschal faith and hope. Upon all we invoke God’s boundless mercy, God’s strength, and the intercession of our Heavenly Mother – the Most Holy Theotokos.

Remembering the great gift of Baptism for our people, we strive to renew our promises of fidelity to Christ, and, at the same time, to strengthen our Paschal faith and hope. As his disciples, as children of the resurrection, we firmly believe that our “third day” will certainly come—the day of resurrection, the day of victory of truth and love over sin, hatred and hell, that the bright dawn of our Ukrainian Easter will come!

Invigorated by this faith and Christian hope, we are already now, in the midst of trials and suffering, proclaiming the good news of salvation to the whole world in the words of the Apostle of the Nations: “We are afflicted in every way, but not crushed; perplexed, but not driven to despair; persecuted, but not forsaken; struck down, but not destroyed; always carrying in the body the death of Jesus, so that the life of Jesus may also be manifested in our bodies. For we who live are always being given over to death for Jesus’ sake, so that the life of Jesus also may be manifested in our mortal flesh” (2 Cor 4:8-11).

May the Divine Spirit continue to guide and revive us, may he make us instruments of God’s love and God’s peace, and heralds of hope and life! May the Most Holy Theotokos, and the saints and righteous of the Ukrainian land intercede for us on this path!

May the blessing of the Almighty God, the Father, and the Son, and the Holy Spirit, descend upon our people and abide with us all forever!

On behalf of the Synod of Bishops
Ukrainian Greek-Catholic Church

† SVIATOSLAV

Given in Kyiv,
at the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ,
on the day of Saint Volodymyr, named Basil in Holy Baptism,
Grand Prince of Kyiv, Equal-to-the-Apostles,
On the 15th day of July in the 2024th year of our Lord

На іконі Преображення Господнього Ісус займає провідне місце, адже він зображений у самому центрі ікони на фоні кругової мандорли. З візуальної і теологічної точки зору, він є осердям ікони. Його права рука піднята для благословіння, а у лівій — він тримає сувій (скрижалі). Мандорла яскравим відблиском білого, золотого і блакитного репрезентує божественну славу і світло. На ореолі навколо голови Христа видно грецьку літеру О, яка означає: "Єдиний, що є".

Ілля й Мойсей стоять на вершинах гір по обидва боки—справа і зліва від Христа. Вони кланяються Ісусові з піднятою правою рукою, що є водночас знаком прохання про заступництво. Св. Іоанн Золотоустий пояснює присутність цих старозавітних батьків віри у три способи. Він стверджує, що вони представляють Заповіді Пророків (Мойсей отримав Заповіді від Бога, а Ілля був славним пророком); вони обидва мали видіння з Богом (Мойсей—на горі Синай, Ілля—на горі Кармель); і вони репрезентують живих і мертвих (Ілля—живих, бо його було взято до неба на вогняній колісниці, а Мойсей - мертвих, бо він справді помер).

Біля Христових ніг бачимо трьох апостолів, які своїми позами виявляють їхню реакцію на преображення Христа. Яків перекинувся задом наперед і прикрив свої очі руками. Іван впав посередині, так наче в глибокому поклоні. Петро стоїть на колінах, звернений з піднятою правою рукою до Христа і ніби висловлює бажання побудувати три намети. Безлад одягу апостолів передає нам те сум'яття і почуття, яких вони зазнали, побачивши Христа.

Ікона празника привертає нашу увагу до події Преображення, а особливо до слави Бога, що відкрилася через Христа. Ця подія сталася у важливий момент служіння Христа, якраз коли Він вирушав у подорож до Єрусалиму. Незабаром Йому доведеться пережити знущання, страждання і смерть на Хресті. Проте славне світло Воскресіння відкрилося, для того щоб зміцнити Його учнів перед випробуваннями, які на них чекатимуть невдовзі.

Цей празник також символізує славний Другий прихід нашого Господа і панування Царства Божого, коли усі створіння преобразяться і наповняться світлом.

Джерело: <https://www.goarch.org/transfiguration>

In the icon of the Feast of the Transfiguration, Christ is the central figure, appearing in a dominant position within a circular mandorla. He is clearly at the visual and theological center of the icon. His right hand is raised in blessing, and his left hand contains a scroll. The mandorla with its brilliant colors of white, gold, and blue represents the divine glory and light. The halo around the head of Christ is inscribed with the Greek letter O, meaning "The One Who is".

Elijah and Moses stand at the top of separate mountain peaks to the left and right of Christ. They are bowing toward Christ with their right hands raised in a gesture of intercession towards Him. Saint John Chrysostom explains the presence of these two fathers of the faith from the Old Testament in three ways. He states that they represent the Law and the Prophets (Moses received the Law from God, and Elijah was a great prophet); they both experienced visions of God (Moses on Mount Sinai and Elijah on Mount Carmel); and they represent the living and the dead (Elijah, the living, because he was taken up into heaven by a chariot of fire, and Moses, the dead, because he did experience death).

Below Christ are the three Apostles, who by their posture in the icon show their response to the transfiguration of Christ. James has fallen over backwards with his hands over his eyes. John in the center has fallen prostrate. Peter is kneeling and raises his right hand toward Christ in a gesture expressing his desire to build the three tents. The garments of the Apostles are in a state of disarray as to indicate the dramatic impact the vision has had on them.

The icon of the feast directs our attention toward the event of the Transfiguration and specifically to the glory of God as revealed in Christ. This event came at a critical point in the ministry of our Lord, just as He was setting out on His journey to Jerusalem. He would soon experience the humiliation, suffering, and death of the Cross. However, the glorious light of the Resurrection was revealed to strengthen His disciples for the trials that they would soon experience.

The feast also points to the great and glorious Second Coming of our Lord and the fulfillment of the Kingdom of God when all of creation will be transfigured and filled with light.

Source: <https://www.goarch.org/transfiguration>

ОТЕЦЬ-ПСАЛМОПІВЕЦЬ

Священномученик Роман Лиско народився 14 серпня 1914 р. у м. Городку на Львівщині. Закінчив теологічні студії у Львівській Богословській Академії. Маючи неабиякі здібності, поетичні й артистичні обдарування, разом зі своєю дружиною дуже радо працював із молоддю. 28 серпня 1941 р. був рукоположений Митрополитом Андреем (Шептицьким). Відмовився підписати згоду про перехід на православ'я, залишаючись вірним своїй Церкві і народові. 9 вересня 1949 р. був заарештований НКВС і поміщений в одну із львівських тюрем. У довідці, виданій після багаторазових звернень рідних аж у 1956 р., говорилося, що він помер 14 жовтня 1949 р. від паралічу серця, хоча багато очевидців свідчить, що бачили його у тюрмі пізніше, або чули, як він на повний голос співав псалми. Оповідали, що його живцем замурували в стіні.

Віддав життя як мученик за віру.

"Перебував він" на Лонцького". Передачі носила йому мама, а також бабуся приїжджала з Жулич. Передачі спочатку приймали. В'язень завжди мав право на тій карточці подякувати. Віддавалося назад карточку, віддавалося навіть той мішок, в якому була передача, і завжди була карточка, де він писав: "Дякую. Цілую", і підписувався. Після вбивства Галана, передачі перестали приймати. А коли через півроку знову прийняли, то була така карточка, було написано: "Дякую", підпис,- але зовсім чужою рукою, зовсім іншим почерком".

Із інтерв'ю племінниці Лідії Купчик

FATHER-PSALMIST

Priest and Martyr Father Roman Lysko was born on August 14, 1914 in Horodok, L'viv District. He finished his theological studies at the L'viv Theological Academy. Possessing special poetic and artistic talents, he and his wife joyfully conducted youth ministry together. On August 28, 1941 he was ordained to the priesthood by Metropolitan Andrey (Sheptytsky).

He refused to sign a statement of conversion to Orthodoxy, remaining faithful to his Church and his people. On September 9, 1949 he was arrested by the NKVD and imprisoned in L'viv. Until 1956, according to information given after his family had been turned away many times, it was said that he died on October 14, 1949 from paralysis of the heart. But many witnesses report that they saw him in prison later, or they heard him singing psalms at the top of his lungs. It was reported that they sealed him up, alive, in a wall.

He gave his life as a martyr for the faith.

"He was imprisoned on Lontskyi Street. His mother brought him some packages. Sometimes his grandmother came from Zhulychi to visit him. At first the packages were accepted. The prisoner always had a right to thank the giver with the same card [with which the package was sent]. These cards were always sent back, even the bags in which they usually put packages. And there were always those cards, on which he wrote, 'Thank you. Many kisses,' and signed it. After the murder of Galan [a Communist agitator], they refused to accept the packages. But after six months when they started to accept packages again, then the relatives found a card with 'Thanks' and a signature written, but in a stranger's hand. It was a completely different handwriting."

- From an interview with his niece Lidia Kupchyk

ПРИВІТНИЙ МІСІОНАР

Священномученик Віталій (Байрак) народився 24 лютого 1907 р. в с. Швайківці на Тернопільщині. У 1924 р. вступив до монастиря отців василіян. Рукоположений на священника 13 серпня 1933 р. З 1941 року заступив як настоятель замученого раніше Ігумена Дрогобицького монастиря о. Якіма (Сеньківського).

17 вересня 1945 р. НКДБ заарештувало отця, а 13 листопада його засудили на 8 років позбавлення волі "з конфіскацією майна" (якого у нього не було). У житті вирізнявся привітністю, місійною і проповідницькою діяльністю, посідав дар духовного провідника. Помер мучеником за віру перед Пасхою 1946 року після сильного побиття у Дрогобицькій тюрмі.

"Проживаючи на території, тимчасово окупованій німецькими військами..., написав статтю наклепницького характеру на партію більшовиків, котра була опублікована в антирадянському календарі "Місіонар" за 1942 рік".

З "особової справи В. В. Байрака" в архіві МВС

FRIENDLY MISSIONARY

Priest and Martyr Father Vitalii (Bairak) was born on February 24, 1907 in the village of Shvaikivtsy, Ternopil District. In 1924 he entered the Basilian monastery. He was ordained a priest on August 13, 1933. In 1941 he was appointed superior of the Drohobych monastery, in place of the recently martyred Father Yakym (Senkivskyi).

On September 17, 1945 the NKVD arrested Father Vitalii and on November 13 sentenced him to eight years' imprisonment "with confiscation of property" (though he had none). In life he was distinguished for his friendliness, his activeness in mission and preaching. He possessed the gift of spiritual direction. He died a martyr for the faith just before Easter 1946 after having been severely beaten in the Drohobych prison.

"Living in the territory that had been temporarily occupied by German forces..., he wrote an article with a negative position towards the Bolshevik Party, which had been published in the anti-Soviet calendar Misionar ["Missionary"] in 1942."

- From the personal file of V. V. Bairak in the archives of the Ministry of Internal Affairs.

ЧОМУ ВАРТО СТАТИ СПОНСОРОМ UKETOBERFEST?

- Ваша підтримка має важливе значення для того, щоб ми продовжували робити добру роботу з підтримки людей в Україні та збереження нашої культури. Воїни та їхні родини як ніколи потребують нашої допомоги.
- Ваше спонсорство відкриє для вашого бізнес-бренду нові маркетингові можливості та постійно зростаючу демографію учасників фестивалю, які є молодими професіоналами з сім'ями. Наша мета — сприяти просуванню вашого бізнесу та спонукати учасників купувати ваші продукти та послуги

Є 3 рівні: платиновий, діамантовий, золотий або ви можете підтримати як окремий спонсор.

Будь ласка, зв'яжіться з Мотрею Дурбак / Ольгою Прохні за телефоном 773-625-

WHY BE A SPONSOR AT UKETOBERFEST?

- Your support is critical for us to continue to do the good work of supporting the people in Ukraine and keeping our culture alive. The soldiers and their families need our help more than ever.
- Your sponsorship will expose your business brand to new marketing opportunities and to an ever-growing demographic of festival participants who are young professionals with families. It is our goal to help promote your business and encourage participants to purchase your products and services

There are 3 levels:

Platinum, Diamond, Gold or you may wish to support as an individual sponsor.

Please contact Motria Durbak /Olga Prohny at 773-625-4805 (during office hours) to become a sponsor or with any of your sponsorship questions.

We thank you in advance for

ЗВОРОТНІЙ ВІДЛІК ПОЧАВСЯ... РОЗШУКУЮТЬСЯ ВОЛОНТЕРИ !!!!!

З наближенням Uketoberfest, що відбудеться **17-го і 18-го серпня 2024 року**, ми знову шукаємо креативних, позитивних людей, які готові прийти на допомогу своїй церкві, народу і Україні! Отже, запрошуємо волонтерів, завдяки яким наш фестиваль завжди був успішним. Нам потрібні волонтери для підготовки і прибирання після фестивалю, на кухню, в бар, дитячий куточок і т.д. Ви будете мати нагоду послужити один одному, і таким чином, долучитися до збору коштів для потреб армії та України. Це буде наш фронт, де ми зможемо довести свою любов до Батьківщини, та виконати свої християнські обов'язки щодо ближнього. Пригадаємо притчу про таланти, якою нас навчав Ісус! Використовуйте свої таланти, якими кожного з нас щедро нагородив Господь! В першу чергу життям! Тому ділімося добром! «*Кожному, хто має, дасться, а хто не має, відберуть і те, що має*» Лк. 19:11-28. Отже, дорогі, просимо зголошуватися на 17, 18 серпня, а також на п'ятницю, 16-го серпня, для підготовки і на понеділок, 19-го серпня, для прибирання. Заявки сині та жовті на волонтерство можна взяти у притворі церкви, і заповнивши, кинути у кошик для збірки чи принести до канцелярії. У разі запитань, телефонуйте за номером: 773-625-4805.

Не стойте осторонь – долучайтеся! Укетоберфест - шлях до успіху нашої парафії.

Не ховайте свої таланти!

**Коли береш - грієш руку, коли даєш - грієш серце!
До зустрічі!!!**

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

СЛАВА УКРАЇНІ!

THE COUNTDOWN HAS BEGUN... VOLUNTEERS ARE NEEDED!!!!

With Uketoberfest quickly approaching (taking place on August 17 & 18, 2024), we are looking for creative, positive people who are ready to come to the aid of their church, people and Ukraine! Our past festivals have been extremely successful thanks to our many volunteers. We invite you to join this year's volunteers. Volunteers are needed for preparation before and cleaning after the festival, for the kitchen, bar, children's corner, etc. You will have the opportunity to serve one another, and actively participate in collecting funds for the needs of the army and Ukraine. This will be our "front", where we are able to prove our love for our Motherland and fulfill our Christian duties towards our neighbors. Let's remember the parable of the talents that Jesus taught us! Use the talents with which the Lord has generously gifted each of us. The first of these, life! Therefore, let's share the benefits! "*To everyone who has, more will be given, but as for the one who has nothing, even what they have will be taken away.*" Lk. 19:11-28. So, dear friends, we ask you to join us on August 17 & 18, as well as on Friday, August 16, for preparation and on Monday, August 19, for clean-up. Blue and yellow volunteer applications can be picked up in the vestibule of the church. After filling it out, toss them into the Sunday collection baskets or bring them to the office. If you have any questions, please call 773-625-4805.

Do not stand on the sidelines - get involved!

Uketoberfest is the way to success for our parish.

Do not hide your talents!

When you take, you warm your hand, when you give, you warm your heart! See you soon!!!

GLORY BE JESUS CHRIST!

GLORY TO UKRAINE!

Садочок «Ангелятко» при парафії св. Йосифа Обручника, починаємо реєстрацію дітей віком від 3 до 5 років на осінню програму з 9 вересня до 20 грудня 2024р. Група дозвілля працюватиме з 9 год. ранку до 1 год. пополудні з понеділка по п'ятницю. Також пропонуємо право вибору на 3 дні в тиждні: понеділок, середа, п'ятниця. Режим дня включає вивчення абетки, лічбу, пори року, тварини, рослини, і т.д., а також рухливі ігри, забави, пісні, розваги (частково надворі залежно від погодніх умов), а також дитячі саморобки, малюнки та інші ручні вироби. Будь ласка, зареєструйте свою дитину до 23 серпня, тому що для відкриття «Садочку» потрібна мінімальна кількість дітей.

За докладнішою інформацією просимо звертатися в парафіальний офіс телефон: 773-625-4805.

Pray for Ukraine!
Молися за Україну!

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ - LITURGICAL SCHEDULE

У НЕДІЛЮ - SUNDAYS:

7:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

англійською/ in English

9:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

українською/ in Ukrainian

11:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

для молоді/Children's

6:00 PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

українською/ in Ukrainian

У СВЯТА - HOLY DAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

6:30PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

НАДВЕЧІР'Я СВЯТ - EVE OF FEASTS:

6:30PM ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ З ЛИТІСІЮ/GREAT VESPERS, LITIA

ПІД ЧАС ТИЖНЯ - DURING THE WEEK:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

У СУБОТУ - SATURDAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

в церкві/in church

5:00 PM ВЕЧІРНЯ/VESPERS

СТАНЬТЕ ЧЛЕНАМИ ПАРАФІЇ СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА!

Апликаційні форми для заповнення можна взяти в церковній канцелярії тел: 773 625 4805.

BECOME A MEMBER OF ST. JOSEPH THE BETROTHED CHURCH!

Parish membership forms are available at our church office, telephone number: 773 625 4805.

BUILDING OUR FAITH TOGETHER,
in unity and with gratitude

РАЗОМ ПЛЕКАЄМО НАШУ ВІРУ,
у аднаті і з вдячністю

A CAMPAIGN FOR THE SAINT NICHOLAS UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY

ST. NICHOLAS CATHEDRAL EAST SIDE RESTORATION IS NOW COMPLETE!

YOUR GENEROSITY IN ACTION:

- Majority of roof tiles replaced
- New water-shedding flashing systems installed
- Critical masonry walls grouted, tuckpointed, and replaced
- Complete historical replication/replacement of east dome
- Installation of magnificent new dome cross!

CONTACT US:

St. Nicholas Ukrainian Catholic Eparchy
2245 W Rice St
Chicago, IL 60622
773.625.4805
eparchy@chicagouccc.org
www.chicagouccc.org

THANK YOU! | ДЯКУЄМО!

Annual Eparchial Appeal
Щорічний Єпархіяльний Заклик

SHARE 2024

Річний Єпархіяльний Заклик Єпархії Святого Миколая 2024

ПЕТРИМАЙТЕ ЩОРІЧНИЙ ЄПАРХІАЛЬНИЙ ЗАКЛИК 2024

If you wish to donate by check, please mail it to:
St. Nicholas Ukrainian Catholic Eparchy
2245 W Rice St
Chicago, IL 60622

If you wish to donate online, please go to:
www.chicagouccc.org